תלמוד ירושלמי · מפרשים · חידושי חתם סופר על תלמוד ירושלמי · סדר נזיקין

חידושי חתם סופר על תלמוד ירושלמי בבא מציעא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושי חתם סופר על תלמוד ירושלמי בבא מציעא

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושי-חתם-סופר-על-תלמוד-ירושלמי-בבא-מציעא/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ח 4
פרק ו 4
הלכה א 4

פרק א

הלכה ח

רבי יצחק בר נחמן בשם שמואל לעולם אין סימפון כשר עד שיצא מתחת ידי המלוה בכתב ידי הלוה והתניא שלא פקדנו אבא וכו'. עי' ש"ך ח"מ סי' ס"ה הנוסחא המובא בעיטור אין סמפון כשר אלא היוצא מת"י מלוה והש"ך כ' שם שהוא ט"ס ע"ש. ונ"ל לקיים הנוסחא. דבבבלי אמר ר"י אמר רב סמפון היוצא מת"י מלוה אינו אלא כמשחק ופסול. והקשה הפני יהושע מאי קמ"ל מתני' היא מצא גטי נשים דיתקי מתנה ושוברים ה"ז לא יחזור שאני אומר כתובים היו ונמלך עליהם שלא לתנם ואם איתא שאם הם ביד מלוה על כרחך נפסל השטר איך שייך נמלך שלא לתנם. ולפע"ד נראה ליישב דודאי בנמצא בשוק י"ל דכתובים היו בשעה שלא הי' השטר ביד המלוה כמ"ש רש"י בשמעתין ד"ה ספרא אתרמי וכו'. ואח"כ כשמצא שטרו כבר אבד שוברו. אבל אי היה השובר יוצא בת"י המלוה וגם השטר אין לו אמתלא לומר שכתבו בשעה שלא הי' שטר בידו הכין לו שובר שאם יפרע הלוה יהי' מוכן בידו. ז"א דעכ"פ עכשיו שהשטר בידו הי' לו לקרוע השובר ולא יהי' אצלו למכשול. אע"כ שכבר נפרע השטר הכי הוה ס"ד קמ"ל ר"י ב"א א"ר דאפי' בכה"ג אינו אלא כמשחק ופסול. ולפי זה יש לישב נוסח הנ"ל. דרב נחמן אמר שמואל פליג ארב דאמר דגם סמפון היוצא מתחת יד מלוה נמי פסול ואינו אלא כמשחק. ואיהו פליג וסבירא ליה דוקא בנמצא בשוק הוא דפסול אבל בנמצא ביד המלוה כשר הוא. ומשום הכי פריך משבועה שלא מצאנו בין שטרותיו וכו' והתם נמי נימא דכל זמן חיי האב לא מצא השטר לכן לא קרע השובר ועכשיו היתומים מצאוהו. וסי' הירושלמי בדייתקי וכו':

פרק ו

הלכה א

והטעו זה את זה ומפרש הטעו ממש שא"ל הפועלים בכך וכך ונתרצנו לו או שהוא הטעה להם עיין בנמוקי יוסף ולכאורה צ"ע כיון שאין הפועלים נשכרים בכך א"כ הו"ל אונאה וחוזר ואע"ג דבשכירות אדם ל"ש אונאה משום דאין אונאה לעבדים מ"מ היינו הפועל שהוא שכר יום דדינו כעבד אכן מתני' מיירי במקבלן כמ"ש תוס' ובקבלן יש אונאה כמבואר בח"מ סי' רכ"ז סעיף ל"ג ובסמ"ע ובש"ך שם וצ"ל דהירושלמי לא ס"ל לחלק בין קבלן לפועל ולעולם יש לו דין עבד והבבלי ס"ל לחלק בכך ומש"ה לא מוקי

מתני' כהירושלמי. וזה תליא בסוגיא דב"מ דף ע"ד ע"א וכי תימא שאני לי' לר' דוסא בין שכירות לקבלנות עיי"ש היטב: